Rubén Sobrino: «M´agradaria continuar un any més a Girona, si el club també ho vol, en parlarem»

Una intermitent lesió li ha estat fent la guitza i el davanter tan sols ha pogut jugar quatre partits de Lliga



Rubén Sobrino, en l´entrenament d´ahir a les instal·lacions de Montilivi.

Davanter del Girona FC. Des del passat estiu, Sobrino ha viscut un autèntic calvari. Ara torna a entrenar-se amb el grup i diu estar a punt per reaparèixer quan Machín vulgui. I?una cosa té molt clara:?tot el que li ha passat aquest any, no descarta ni de bon tros continuar a Montilivi la propera temporada.

CARLES ROSELL GIRONA

Qualsevol futbolista que fes gairebé quatre mesos que no juga i que estigués vivint un any per oblidar, no estaria per a gaires romanços. L'humor no seria el seu fort. No és el cas de Rubén Sobrino (Daimieil, 1992). Se'l sol veure amb un somriure d'orella a orella i és difícil que tingui un 'no' per a ningú. S'hi posa prou bé quan se li demana si té temps per a una entrevista i recorda, quan té l'oportunitat, les ganes enormes que té de tornar a jugar. «Fa poc em preguntàveu si amb tants davanters a l'equip tinc molta competència per tenir minuts. No sóc l'únic. Amb mi de nou a l'equip, la resta encara en té més, de competència», diu en to de broma, però convençut de les seves paraules. Sobrino reconeix haver deixat enrere l'eterna lesió, assegura que pensa en el present i quan se li pregunta pel futur, sempre que no llança pilotes fora, admet que continuar a Girona és una opció ben vàlida que no descarta pas.

Queden encara deu jornades de lliga i el play-off segueix a tres punts. Somiar és gratis, no?

Primer de tot toca pensar en aquest cap de setmana i anar sumant de tres en tres. I després, mirar de guanyar com més partits possibles a casa. Això és el que ens farà estar o no immersos en aquesta lluita d'intentar fer la promoció d'ascens.

Suposo que del discurs de la permanència ja ningú se'n recorda.

Sóc coses que costen deixar de banda. I més per a un club com el Girona. L'any passat, a Ponferrada, va passar

tres quarts del mateix. També vam començar l'any amb la permanència com a únic objectiu. Quan ho aconsegueixes o estàs ben a prop de la salvació, sempre és bo somiar.

Nosaltres ho estem fent. Quan arribem als punts necessaris, mirarem més amunt perquè tots els clubs volen aspirar al màxim.

Aquell Ponferradina en què vostè jugava es va quedar a les portes de jugar el play-off. Encara té aquella espina clavada?

Sí, és evident. A qualsevol futbolista crec que li faria molta ?il·lusió disputar una promoció per pujar a Primera. L'any passat ens vam quedar a les portes. Si haguéssim guanyat l'últim partit de ?Lliga hauríem tingut aquest premi, però per diferents circumstàncies no vam poder. Per això aquest any hem d'intentar lluitar al màxim per a aquest objectiu. Tant de bo hi pugui arribar aquesta temporada.

L'he vist molt bé, a l'entrenament. Com un més. En l'aspecte físic ja es troba perfectament?

Sí. Ja fa dies que em trobo bé. Ho pots preguntar a qualsevol jugador de la plantilla què tal es treballa amb en Lluís (Sala, el recuperador de la primera plantilla) i tothom et dirà que en l'aspecte físic és una meravella. En el meu cas també ha estat així. Cada vegada em noto amb més ritme i tinc més confiança. Em sento bé, amb moltíssimes ganes que el míster em doni una oportunitat i a poc a poc torni a agafar ritme per entrar a les convocatòries.

Viatjar a Lugo seria un primer pas, però suposo que del que més ganes té és de jugar ja.

I tant! No es pot descriure en paraules. Fa molt de temps que no jugo i és normal sentir-me així. Tinc molta il·lusió i m'agradaria ajudar l'equip com abans millor. Tant de bo pugui ser aquest cap de setmana.

Durant aquests mesos en els quals ha estat de baixa se l'ha vist prou bé d'ànims, encara que suposo que la processó anava per dins. Com ho ha portat?

Amb els anys he après a oblidar les coses dolentes i pensar només en positiu. El millor que tinc ara mateix és

que puc entrenar cada dia amb els companys, sense notar cap molèstia. M'he de quedar amb això, sabent que puc entrar en qualsevol convocatòria. M'entreno amb aquest objectiu, millorant cada dia i amb la il·lusió per davant de tot.

Al novembre, quan va poder debutar, semblava que tots els maldecaps havien quedat enrere. Al desembre, però, va recaure. Què li va passar pel cap en aquell moment?

Sento repetir-me, però aquest és un tema en què ja no vull pensar. L'únic que ara mateix tinc al cap és entrenar cada dia i jugar al més aviat possible. M'agradaria agafar el punt de ritme i to físic necessari que em falta. Sóc molt pesat, però és que tinc moltíssimes ganes de jugar de nou. Crec que jo i tothom hem de ser el més positius possibles per intentar afrontar aquest proper partit de la millor manera possible i guanyar a Lugo per acostar-nos al play-off.

El Girona li ha donat el suport que vostè necessitava per passar aquest mal tràngol de la millor manera possible?

Quan la família no és a prop, el millor és buscar el suport i l'estima dels que tens a prop. I?en aquest cas, els companys de vestidor i també el club no m'han fallat. La gent ha sigut molt propera i s'ha portat de meravella amb mi. Hi ha un bon grup aquí i crec que si estem convençuts de les nostres possibilitats, ens podem treure l'espina de la temporada passada. El Girona, per quedar-se a les portes de l'ascens. I?jo, per no jugar la promoció per només un partit.

Vostè pertany al Manchester City. El club anglès li ha estat a sobre durant aquests mesos per conèixer el seu estat físic?

Sí, és obvi que durant aquesta temporada m'han estat seguint a mi i també als altres jugadors que estem a Girona. De moment, l'únic que m'interessa és fer bé les coses aquí. Ja tindré temps per pensar en el Manchester City.

Suposo que la seva prioritat és ara jugar com més partits millor i serà la temporada vinent quan pensarà a fer un bon any, no?

Realment, el que crec és que no he de pensar en la propera temporada. Aquest any encara no ha acabat i

podem fer un bon final de curs. Només penso en això, a fer-ho el millor possible. Ja tindré temps després per veure què és el que passa amb la meva situació.

Imagini's que ara el Girona li proposa seguir aquí el curs vinent. Ho veuria amb mals ulls per tot el que hi ha hagut de viure?

No, ni molt menys. Al contrari! Però, de moment, la il·lusió que tinc és la d'acabar bé l'any amb el Girona, fer bé les coses i mirar de disputar la promoció per pujar a Primera.

Veig que té molt clar que, ara mateix, pensar en el futur no entra en els seus plans.

Si encara no he fet res, ni he pogut fer les coses bé enguany, fins que no acabi la temporada no m'ho podré prendre tot plegat amb el rigor i la seriositat pertinents. És evident que de tant en tant hi penso i li dono alguna volta. Tots els jugadors somiem a estar als millors clubs i a jugar algun dia a Primera. Aquests somnis els tinc, però són somnis. He de pensar en el present. M'equivocaria si vull mirar més enllà.

Seguir un curs més a Girona i poder treure's l'espina d'aquest any és una opció que té en compte?

Esclar, que sí! Per què no ho hauria de ser??Si el club vol comptar amb mi aquest proper any, és un tema que en parlarem, sense problemes. El Girona, jo mateix i els meus agents ens hi posarem si s'escau. Si el que em preguntes és si m'agradaria estar un any més a Girona, la resposta és que sí. Crec que aquest és un bon club que està fent les coses bé. No és casualitat encadenar dues bones temporades. Segurament, cada cop es mirarà més amunt. Estic convençut que a qualsevol futbolista li agradaria estar aquí i a mi també.

Vostè no hi era l'any passat ni va viure en primera persona tot el que va passar amb el Lugo. Veu certs ànims de revenja al vestidor de cares al partit de dissabte?

Sincerament, no. La gent no hi pensa pas. Crec que tots plegats han madurat en aquest aspecte. El més important, com he dit, és oblidar el passat. No serveix de res lamentar-se amb el que va passar llavors. A?tots ens ha de servir de motivació extra per anar a Lugo a guanyar.

Signaria ara mateix jugar a Lugo encara que fossin pocs minuts?

I tant. Amb els ulls tancats ho signo! Sé que el que decideix és l'entrenador i tan de bo ell em pugui donar aquesta oportunitat, perquè en tinc moltíssimes ganes.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/04/07/magradaria-continuar-any-mes-girona/776460.html?utm_source=rss